Lieta Nr. 1320086-15/6

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā
Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese K. Kazārova

2015. gada 29. aprīlī izskatīja rakstveida procesā /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Operatīvās vadības un drošības uzraudzības pārvaldes 2014. gada 19. septembra lēmumu Nr. D57 11-5/510381400/62. Tiesa

konstatēja:

Ar 2014. gada 22. augusta administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr. 510381400 /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149[10]. panta 7. daļas un sodīts ar naudas sodu Euro 30 apmērā. Sods uzlikts par sekojošu pārkāpumu. 2014. gada 22. augustā pulksten 08./adrese/, novietots stāvēšanai transportlīdzeklis Subaru, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, kam nav attiecīgās Rīgas domes atļaujas. Pārkāptas Ceļu satiksmes noteikumu 4., 307.26. punktu prasības.

Pieņemto lēmumu /pers. A/ pārsūdzēja, sūdzībā norādot, ka, nepiekrīt kvalifikācijai, ka transportlīdzeklim nav Rīgas domes atļaujas. Transportlīdzeklim Subaru, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, ir Rīgas pilsētas izpilddirektora sekretariāta izsniegta stāvēšanas atļauja Nr. 530 stāvvietās pie Rātsnama, tai skaitā Kaļķu iela 1. Lēmuma pieņēmējs uzskatījis, ka administratīvās atbildības pamatu par minēto pārkāpumu veido Ceļu satiksmes noteikumu 307.26. apakšpunkta pārkāpums. Neraugoties uz to, ka atļauja nebija novietota pie transportlīdzekļa priekšējā stikla un tas formāli atbilst ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumam, vērtējama visu administratīvās atbildības priekšnoteikumu esamība – objektīvā un subjektīvā puse. Transportlīdzeklim stāvēšanas atļauja bija izsniegta, bet nebija novietota CSN paredzētajā vietā, tādēļ līdz atcelt pieņemto lēmumu, vai, atzīstot pārkāpumu par maznozīmīgu, lietvedību izbeigt.

Izskatot /pers. A/ sūdzību 2014. gada 19. septembrī, Rīgas pašvaldības policijas Operatīvās vadības un drošības uzraudzības pārvaldē pieņemts lēmums Nr. D57/11-5/510381400/62.

Lēmumā izklāstīts sekojošais.

2014.gada 22.augustā plkst.08.40 RPP OVDUP vecākais inspektors O.Arājs konstatējis, ka transportlīdzeklis SUBARU, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, novietots stāvēšanai pie /adrese/, stāvvietā, kas apzīmēta ar 532.zīmi „Stāvvieta" un 842.papildzīmi "Pārējā papildinformācija", kas nosaka, ka stāvēšana atļauta ar Rīgas domes atļaujām. Transportlīdzekli redzamā vietā nebija novietota Rīgas domes atļauja.

Tādējādi transportlīdzekļa vadītājs nebija ievērojis Ministru kabineta 29.06.2004. noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (CSN) 4.punktu, kas nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības, savukārt 307.26.punktā noteikts, ka 842.papildzīmc "Pārējā papildinformācija". Norāda informāciju, ko nesatur pārējās papildzīmes (atceļ apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327.. 328. un 329.zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām (vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto atļauja), norāda laikposmu, kurā atļauts iekraut un izkraut kravu), norāda informāciju par velosipēdu satiksmes organizācijas īpatnībām (vienvirziena, divvirzienu satiksme, satiksme uz vienvirziena ceļa pretēji kopējai transportlīdzekļu plūsmai u.c.) vai velosipēdu braukšanas maršrutus (uz zaļa vai zila fona) u.tml.);

Par šo noteikumu neievērošanu ir paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (LAPK) 149.[10]panta (Apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšana) 7.daļā (Par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 825.—832.papildzīmi un ceļa apzīmējumiem, kā arī par 833. un 842.papildzīmes prasību pārkāpšanu 532. vai 533.ceļa zīmes darbības zonā).

Par šo pārkāpumu RPP OVDUP vecākais inspektors O.Arājs sastādīja - APP - P Nr.510381400. ievērojot Ceļu satiksmes likuma 43.[2]panta (Īpatnības administratīvajā procesā sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu) un Ministru kabineta 07.03.2006. noteikumu Nr. 182 "Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" kārtību, un piemēroja naudas sodu EUR 30.

Balstoties uz lietā esošiem pierādījumiem (sastādītais APP - P, RPP OVDUP darbinieka ziņojums, uzņemtās fotogrāfijas), secināms, ka /pers. A/ apstājās pie Kaļķu ielas 1. Rīgā stāvvietā bez automobiļa salonā pie priekšējā stikla izvietotās Rīgas domes atļaujas, tādējādi izdarot pārkāpumu, par kuru saukts pie administratīvās atbildības.

/pers. A/ sūdzībā norādīja, ka nepiekrīt sastādītajam APP - P, jo transportlīdzeklim SUBARU, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ bijsui izsniegta stāvēšanas atļauja Nr.530. /pers. A/ atzīmējis, ka noskaidrot, vai konkrētajam transportlīdzeklim ir izsniegta atļauja stāvēšanai, RPP darbinieks varēja bez jebkādām grūtībām Rīgas pilsētas izpilddirektora sekretariātā un noformēt administratīvā pārkāpuma protokolu atbilstoši faktiskajam pārkāpuma sastāvam.

Izvērtējot /pers. A/ iepriekš minēto norādi secināms, ka tā noraidāma kā nepamatota, jo policijas darbiniekiem nav pienākums meklēt novietoto atļauju vai Rīgas pilsētas izpilddirektora sekretariātā informāciju, kuram transportlīdzeklim ir un kuram nav izsniegta Rīgas domes atļauja. Ja policijas darbinieks, pieejot pie transportlīdzekļa, konstatē, ka automobiļa salonā pie priekšējā stikla nav novietota atļauja, kas atļauj novietot automobili attiecīgajā stāvvietā, tad viņa pienākums ir sastādīt APP - P par konstatēto administratīvo pārkāpumu. Savukārt CSN 307.26, citu starpā, ir uzlikts par pienākumu automobiļa salonā pie priekšējā stikla izvietot attiecīgo atļauju.

/pers. A/ iesniegumā papildus norāda, ka APP - P Nr.510381400 ierakstītā informācija nav saprotama, jo no APP - P kopijas var saprast, ka konstatēti divi administratīvie pārkāpumi. Izvērtējot sastādīto APP - P Nr.510381400 konstatēts, ka APP - P Nr.510381400 sastādīts korekti, par vienu administratīvo pārkāpumu, kas kvalificējams pēc LAPK 149.[10]panta 7. daļas.

APP - P Nr.510381400 uzliktais sods EUR 30 apmērā ir vienīgais iespējamais naudas sods, ko likumdevējs paredzēja LAPK 149[10].panta 7. daļā par CSN.4. un 307.26.punktu nosacījumu neievērošanu.

Izvērtējot lietā noskaidrotos apstākļus - /pers. A/ attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, secināts, ka uzliktais naudas sods ir samērīgs un ļauj īstenot LAPK noteiktos pamatmērķus. RPP OVDUP vecākā inspektora O. Arāj? pieņemtais lēmums A?? - P Nr.510381400 pilnībā atbilst normatīvo aktu prasībām un ir pamatots.

Nolemts pieņemto lēmumu atstāt negrozītu, bet sūdzību noraidīt.

/pers. A/ iesniedzis Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā sūdzību, kurā izklāstīts sekojošais.

Neatkārtojot sākotnējā sūdzībā un lēmumā izklāstītos apsvērumus un argumentāciju norādīts, ka lietā pastāv strīds par faktiski izdarītā administratīvā pārkāpuma sastāvu un administratīvā pārkāpuma protokolā fiksēto pārkāpumu, kā arī nepilnībām tā noformēšanā.

22.08.2014. noformētajā administratīvā pārkāpuma protokolā - paziņojumā Nr. 510381400 norādīts, ka: „Subaru, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, Rīgā, pie Kaļķu 1, nav Rīgas domes atļaujas." Iesniedzējs nepiekrīt protokolā fiksētajam pārkāpuma sastāvam šādu apsvērumu dēļ.

Transportlīdzeklim Subaru, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, ir Rīgas pilsētas izpilddirektora sekretariāta izsniegta (14.08.2014.) stāvēšanas atļauja Nr. 530 stāvvietās pie Rātsnama, tai skaitā Kaļķu ielā 1. Minēto faktu neapstrīd arī RPP OVDUP savā Lēmumā (atļaujas kopija iesniegta kopā ar sākotnējo sūdzību). Jānorāda, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā pārkāpuma sastāvs ir būtiski atšķirīgs no faktiski izdarītā pārkāpuma — transportlīdzekļa novietošana stāvvietā, kas apzīmēta ar Ceļu satiksmes noteikumos paredzētajām 842. papildzīmēm, ja transportlīdzeklim ir izsniegta atļauja stāvēšanai konkrētajā stāvvietā, bet tā nav novietota vietā, kur to varēja saredzēt administratīvā pārkāpuma protokola sastādītājs. Lai arī atļaujas nenovietošana pie transportlīdzekļa priekšēja stikla ir uzskatāma par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, konkrētajā gadījumā, atbilstoši krimināltiesību principiem, vērtējama visu administratīvo atbildību veidojošo priekšnoteikumu esamība, t. i., pārkāpuma izdarīšanas objektīvā un subjektīvā puse. Konkrētā transportlīdzekļa stāvēšanai ir izsniegta individualizēta atļauja stāvēšanai stāvvietās, kas apzīmētas ar papildzīmi „Tikai ar Rīgas domes atļaujām", kas nav izmantojama citiem transportlīdzekļiem. Tādējādi secināms, ka pārkāpuma sastāvs ir formāls — transportlīdzeklim izsniegtā stāvēšanas atļauja nebija novietota CSN paredzētajā vietā —„salonā pie priekšējā stikla". Jāņem vērā, ka LAPK 149.[10]panta 7. daļa nemaz neparedz atbildību par šādu pārkāpumu. Minētās normas teksts ietver sekojošu noregulējumu: „Par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 825.—832.papildzīmi un ceļa apzīmējumiem, kā arī par 833. un 842.papildzīmes prasību pārkāpšanu 532. vai 533.ceļa zīmes darbības zonā ...", kas norāda, ka administratīvā pārkāpuma sastāvs konkrētajā gadījumā ir neatbilstošs transportlīdzekļa novietojuma veids, t. i., vai transportlīdzeklis ir novietots atbilstošā veidā (konkrētajā gadījumā - vai atļauja novietošanai ir izsniegta), nevis tiesību novietot transportlīdzekli piešķirošās atļaujas novietošana noteiktā veidā. Atbilstoši tiesību doktrīnā paustajiem viedokļiem, tiesību normas iztulkojamas veidā, lai tiktu panākts vismazāk pretrunīgais un taisnīgākais rezultāts.

Tādējādi nevar piekrist RPP OVDUP lēmumā ietvertajai argumentācijai, ka spēkā esošas, individualizētas transportlīdzekļa stāvēšanas atļaujas nenovietošana noteiktā vietā konkrētajos faktiskajos un tiesiskajos apstākļos ir pietiekams pamats administratīvās atbildības piemērošanai.

Lūdz lēmumu atcelt, izbeigt lietu, vai, konstatējot Latvijas APK 21. pantā norādītos maznozīmīguma kritērijus, izbeigt lietvedību, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu,

Saskaņā ar Latvijas APK 289[6].panta 4.daļu Rīgas pašvaldības policija 2014. gada 31. oktobrī iesniedza tiesai paskaidrojumus lietā.

Paskaidrojumos izklāstīts sekojošais.

2014.gada 22.augustā fiksēts, ka transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (Transportlīdzeklis) novietots stāvēšanai pie Kaļķu ielas 1.nama, Rīgā, 532.ceļa zīmes ar 842.paplidzīmi darbības zonā.

Lietā nav strīda, ka stāvēšanas noteikumi Kaļķu ielas 1.nama, Rīgā, stāvvietā tiek regulēta ar 532.ceļa zīmi un 842.papildzīmi.

CSN 4.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

CSN 298.26.apakšpunkts nosaka, ka 532.zīme nozīmē "Stāvvieta". Zīmes darbība ir spēkā no tās uzstādīšanas vietas līdz tuvākajam krustojumam aiz zīmes, bet, ja krustojuma nav, - līdz 532.A, 519., 326., 327., 328. vai 329.zīmei. Zīmes apakšdaļā var tikt norādīts virziens, kādā jābrauc uz stāvvietu, kas atrodas ceļa tiešā tuvumā. Ēkas jumta simbols apzīmē pazemes vai virszemes daudzstāvu stāvvietu. Stāvvietā nav spēkā šo noteikumu 135.6. un 136.1 apakšpunktā noteiktie aizliegumi CSN 307.punkts nosaka, ka papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību.

Savukārt CSN 307.26.appakšpunkts nosaka, ka 842.papildzīme "Pārējā papildinformācija". Norāda informāciju, ko nesatur pārējās papildzīmes (atceļ apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327., 328. un 329.zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām (vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto atļauja), norāda laikposmu, kurā atļauts iekraut un izkraut kravu), norāda informāciju par velosipēdu satiksmes organizācijas īpatnībām (vienvirziena, divvirzienu satiksme, satiksme uz vienvirziena ceļa pretēji kopējai transportlīdzekļu plūsmai u.c.) vai velosipēdu braukšanas maršrutus (uz zaļa vai zila fona) u.tml.).

Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodekss (LAPK) 149.[10]panta 7. daļa nosaka, ka par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 825.—832.papildzīmi un ceļa apzīmējumiem kā arī par 833. un 842.papildzīmes prasību pārkāpšanu 532. vai 533.ceļa zīmes darbības zonā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 30 euro apmērā.

LAPK 237.pantā norādīti lietvedības administratīvo pārkāpumu lietās uzdevumi Viens no tiem prasa administratīvo pārkāpumu lietas izlemt stingri saskaņā ar likumā noteiktajām normām, proti, no šī uzdevuma izriet prasībā iestādei, kas veic lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās stingri ievērot gan likumos noteiktās materiālās tiesību normas, gan stingri vadīties no noteiktajām procesuālajām tiesību normām.

Atbilstoši LAPK 9.panta 1. daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai. Savukārt, lai personas rīcību atzītu par prettiesisku, ir jākonstatē, ka persona ir pārkāpusi tiesību normas, par kuru pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK.

Pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[10]panta 7. daļas. LAPK 149.[10]panta 7. daļa nav blanketa norma, līdz ar to, lai Pieteicēju sauktu pie administratīvās atbildības par šo tiesību normu pārkāpumu, jākonstatē, ka Transportlīdzeklis ir novietots 532.ceļa zīmes "Stāvvieta" darbības zonā, nenovietojot automobiļa salonā pie priekšējā stikla atļauju par tiesībām izmantot attiecīgo stāvvietu.

Saskaņā ar LAPK 243.panta 1. daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaku administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243. panta 2. daļa paredz, ka LAPK 243.pantā minētos faktus konstatē ar sekojošiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumenti, izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšana. izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem lieta var kalpot administratīva pārkāpumā protokols - paziņojums, Iestādes darbinieku ziņojumi un foto attēli.

Ceļu satiksmes likuma 1.panta 8.punktā ir noteikts, ka Ceļu satiksmes noteikumi ir Ministru kabineta normatīvais akts, kas nosaka ceļu satiksmes kārtību un ir saistošs visām fiziskajām un juridiskajām personām.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta 1. daļa uzliek par pienākumu ceļu satiksmes dalībniekiem izpildīt Ceļu satiksmes likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Lietā nepastāv strīds par to, ka Pieteicējs nenovietoja atļauju Transportlīdzekli saskaņā ar CSN 307.26.punktu.

Pieteicējs nebija izvietojis vispārīgi izsniegtu atļauju CSN 307.26.punkta noteiktā kārtībā, proti, pie redzamā vietā pie priekšējā stikla. Ievērojot CSN 307.26.apakšpunktā noteikto, nav pietiekami, ja personai attiecīga atļauja vispārīgi ir izsniegta. Atļaujai ir jābūt novietotai automobiļa salonā pie priekšējā stikla.

Konkrētajā gadījumā piemērotā tiesību norma, proti, LAPK 149.[10]panta 7. daļa, ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru Iestādei nav piešķirta rīcības brīvība nepieņemt konkrētu lēmumu par naudas soda piemērošanu, ja pārkāptas 833.papildzīmē noteiktās prasības 532. ceļa zīmes darbības zonā.

Normatīvie akti neparedz Iestādes amatpersonām ne tiesības, ne pienākumus veikt padziļinātu pārbaudi, vai transportlīdzekļa vadītājam speciālā atļauja vispār ir vai nav, ja tā nav
ota transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla. Izskatāmā lietā speciāla atļauja administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī netika izvietota Transportlīdzeklī.

Administratīvā rajona tiesa iepriekš ir norādījusi, ka nosacījums novietot atļauju aiz priekšējā stikla ir pamatots, jo nebūtu saprātīgi uzlikt par pienākumu policijas inspektoram apstaigāt un pārmeklēt katru stāvvietā novietoto automašīnu, lai pārliecinātos, vai automašīnas novietošana stāvvietā ir pamatota. Citiem vārdiem, personas pienākums ir novietot atļauju tā, lai policijas amatpersonai nerastos šaubas par to, ka transportlīdzekļa vadītājam transportlīdzekļa novietošanas stāvvietā tiesības ir piešķirtas.

Līdz ar to Iestāde atzīst, ka no lietā esošajiem pierādījumiem to kopumā izriet, ka Pieteicējs pārkāpa CSN 307.17.punkta prasības, t.i., atstāja automašīnu stāvvietā, kas apzīmēta ar 532.ceļa zīmi un 842.papildzīmi, nenovietojot Transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla atļauju un tādējādi izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.10panta septītā daļā. LAPK 32.panta 1. daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Pieteicēja lūgums atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu ir nepamatots sekojošu iemeslu dēļ:

LAPK 21.pants nepiešķir personai subjektīvās tiesības, bet gan paredz lēmuma pieņēmēja rīcības brīvību atbrīvot personu no administratīvās atbildības. Tomēr ikvienā gadījumā tiesību normu piemērotājam ir pienākums izvērtēt to, vai attiecīgajā personas nodarījumā saskatāmas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes un vai ir kādi apstākļi, kas varētu personas administratīvo atbildību izslēgt.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots - transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos CSN vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19. panta ceturto daļu katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības.

Viena no galvenajām tiesību normas pazīmēm ir tā, ka tiesību norma satur obligātus priekšrakstus jeb vispārsaistošu regulējumu. Ar tiesību normu palīdzību, ievērojot taisnīguma un vienlīdzības principus, valsts panāk gan jau radušās, gan potenciālas interešu konflikta situācijas atrisinājumu.

Iestāde konstatē, ka konkrētajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu, lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Turklāt, pastāv tiesiskais regulējums, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Augstākās tiesas Senāts 2009.gada 12.februāra spriedumā lietā Nr.SKA-15/2009 atzinis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura i līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu.

Līdz ar to, lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu saskaņā ar LAPK 21.pantu, nepieciešams konstatēt tādus konkrētajai lietai raksturīgus apstākļus, kuri gan neizslēdz administratīva pārkāpumā esību (sastāvu), bet kuru dēļ jebkādā soda piemērošana attiecīgajā situācijā būtu pārmērīga vai neadekvāta.

Pieteicējs nenožēlo izdarīto un Pieteicēja rīcībā nav konstatējami LAPK 33.panta noteiktie administratīvo pārkāpumu mīkstinošie apstākļi.

Pieteicēja lūgums piemērot LAPK 21.pantu un atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētā lietā esošiem apstākļiem būtu pretrunā ar LAPK 22.pantu, kas nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Pārbaudot lietas materiālus atzīstams, ka pārsūdzētais lēmums kā likumīgs un pamatots atstājams spēkā, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma.

Tiesa, pamatojoties uz pārbaudītajiem pierādījumiem, pārliecinājusies par /pers. A/ vainu pārkāpumā.

Tiesa pilnībā pievienojas lēmumā izklāstītajiem motīviem un argumentiem, tādēļ, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]. panta 3. daļas nosacījumus atkārtots argumentu izklāsts spriedumā netiek atspoguļots. Turklāt izvērsts lēmumā izdarīto secinājumu un argumentu pamatojums pausts arī tiesai iesniegtajos paskaidrojumos, kurus tiesa atzīst par motivētiem un pamatotiem.

Tiesa atzīst, ka lietā vērtējama veiktā procesa un pieņemtā lēmuma atbilstība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām, jo apstrīdētais lēmums pieņemts saskaņā ar Latvijas APK 214[1]. panta 1. daļu.

Latvijas APK 149[10]. panta 7. daļā.

Izlemjot konkrēto lietu tiesa bez ievērības nevar atstāt apstākli, ka savās sūdzībā /pers. A/ nav noliedzis savas faktiskās darbības – attiecīgās atļaujas nenovietošanu aiz priekšējā stikla, bet norādījis, ka šāda darbība neveido Latvijas APK 149[10]. panta 7. daļā paredzēto pārkāpumu. Tiesa nepievienojas šādam viedoklim un atzīst, ka likumdevējs, nolemjot aizsargāt ar Ceļu satiksmes noteikumiem reglamentēto kārtību, paredzējis atbildību par transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai, ja nav izpildīti nosacījumi, kādus pieprasa uzstādītās ceļa zīmes. Konkrētā administratīvā pārkāpuma konstatēšanai ir pietiekami pārliecināties, ka vadītājs atļauju stāvēt nav novietojis aiz transportlīdzekļa priekšējā stikla.

/pers. A/ pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu tiesa nesaskata pietiekamu pamatu, pievienojas Iestādes paskaidrojumos izklāstītajai motivācijai un atzīst, ka konkrētā pārkāpuma atzīšana par maznozīmīgu būtu pretrunā Latvijas APK 1. un 22. panta mērķim.

Lietā nav konstatēta administratīvā pārkāpuma lietvedības vešanas procesuāli pārkāpumi, kas nepieļauj administratīvā pārkāpuma lietvedību Latvijas APK 239. panta izpratnē.

Ņemot vērā iepriekš teikto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta 2. daļas 1. punktu, 289.[13]pantu, tiesa

nosprieda:

Rīgas pašvaldības policijas Operatīvās vadības un drošības uzraudzības pārvaldes 2014. gada 19. septembra lēmumu Nr. D57/11-5/510381400/62 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību– noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai desmit darba dienu laikā, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesas spriedums sastādīts un pieejams 2015. gada 29. aprīlī.

Tiesnese K. Kazārova